

ЧЕТВЪРТЫЙ ВЕЧЕРЕНЬ РАЗГОВОРЪ.

ЗА СЪВѢСТЬ-ТЪ И РЕЛИГИИЖ-ТЪ.

При всичкѣ-тѣ правотѣ и добротѣ Теофиловѣ, при всичко-то му радѣніе да производи всякому удоволствіе, кога му паднеше случай; пакъ ся найдохѣ лоши человѣци, които поискахѣ да го вовлѣкѣтъ въ тынѣ-тѣ. Имаше единъ между тѣхъ, който ся надѣяше по смъртъ-тѣ му да постѣпи на онова мѣсто, на което той ся находяше, и понеже гядаше, че не умира скоро Теофилъ, поиска да подигне врѣхъ него начяльника, та да го извади изъ службѣ-тѣ му. Да казва истинѣ, нѣмаше съ какво да го оклевети, затова прибѣгнѣ къмъ лѣжѣ. Истина, нему ся удаде да убѣди начяльника, че Теофилъ прави злоупотрѣбленіе въ службѣ-тѣ си, и че много пѣти краде отъ правителство-то, и под-своява обществено-то иманье: начяльникъ-тъ ся разгнѣва и щяше да повели да затворятъ невиннаго Теофила. Но понеже бѣ правъ и благоразуменъ начяльникъ, удръжя гнѣва си, и вознамѣри да испита прѣво за това нѣчто по правдинѣ, па послѣ да препрати тѣжъ работѣ въ сѣдилища-та.

Но между това ся просѣя слухъ, че Теофила щяли да извадятъ изъ службѣ-тѣ и да го затво-